

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה – פלילי

נ ג ד

הנאשם:

אייל (בן דב) ברקוביץ

במעצר מיום 14.10.14

ת.ז. יליד 24.7.1975

אין כתובת מגורים בישראל.

כתב אישום

הנאשם מואשם בזה כדלקמן:

מבוא

1. בחודש נובמבר 2004 לערך הקים הנאשם, יחד עם אחרים, חברה בשם "פליי אנד גו בע"מ" בע"מ אשר פעלה בתחום התיירות והנופש (להלן: "חברת פליי"). הנאשם ניהל בפועל את חברת פליי.
2. בחודש מרץ 2009 ובעקבות חובות כספיים כבדים שנוצרו לחברת פליי, סגר הנאשם את חברת פליי והקים במקומה עוסק מורשה בשם אופק חדש (להלן: "אופק חדש"), אותו רשם בבעלות חברו, ציון טל (להלן: "ציון"). ציון הסכים כי אופק חדש תירשם על שמו לאחר שהנאשם הבטיח לו כי בתמורה לכך ציון יקבל ממנו שכר חודשי, רכב וכספים נוספים בעתיד. חברת אופק חדש פעלה בתחום התיירות והנופש.
3. בשלב מסוים ולאחר שאופק חדש נקלעה לקשיים כלכליים, החל הנאשם ללוות כספים מאנשים שונים, תוך שהוא טוען בפניהם טענות כזב על מנת לשכנעם להלוות לו כספים, ביודעו כי אין בכוונתו וביכולתו להשיב להם את כספי ההלוואות, הכל כפי שיפורט להלן. בסך הכל קיבל הנאשם במרמה באופן זה סך של 864,950 ₪ וכן 36,950 דולר אמריקאי.
4. בנוסף, חרף הקשיים הכלכליים אליהם נקלעה אופק חדש, הנאשם נטל מלקוחות שונים של אופק חדש כספים תוך שהוא מתחייב לספק להם נופש תמורת כספם, זאת למרות שהיה מודע לכך שלא יוכל לממש התחייבויותיו, הכל כמפורט להלן. סך הכל קיבל הנאשם במרמה באופן זה סך של 238,790 ₪, 3,850 אירו ו- 30,767 דולר אמריקאי.
5. בנוסף, גנב הנאשם מחברת "השטיח המעופף" כספים בסך 3,934,515 ₪ אשר הגיעו לידיה מלקוחות על מנת שיעבירם לחברת "השטיח המעופף", הכל כפי שיפורט להלן.
6. בנוסף, קיבל הנאשם משמעון בוהרפקר כספים במרמה בסך 4,950 ₪, כפי שיפורט להלן.

7. **בסך הכל**, קיבל הנאשם במרמה וגנב כספים בסך כולל של 5,043,205 ₪, 3,850 אירו וכן 67,717 דולר אמריקאי.

8. ביום 7.8.10 או בסמוך לכך, יצא הנאשם את גבולות מדינת ישראל תוך שהוא עושה שימוש בדרכון מזויף, מבלי לעדכן את לקוחותיו, עובדיו או חבריו מהם לווה כספים ומבלי שהוא מתכוון לחזור לישראל.

9. ביום 14.8.14 נעצר הנאשם בקנדה בחשד לביצוע עבירה של שהיה בלתי חוקית. ביום 13.10.14 גורש הנאשם מקנדה לישראל, נחת בישראל ביום 14.10.14 ונעצר.

אישום ראשון

א. העובדות:

1. במועדים שונים אשר יפורטו להלן, הגיעו לקוחות שונים אל משרדי אופק חדש, אשר ברחוב בן עמי 10 בעכו על מנת להזמין עבורם נופש.
2. הנאשם נטל כספים מהלקוחות אשר יפורטו להלן, בעצמו או על ידי מי מעובדיו, תוך שהוא מתחייב לספק להם את הנופש שהזמינו, אף שנוכח מצבה הכלכלי של אופק חדש ידע הנאשם כי לא יוכל לממש התחייבויותיו כלפי הלקוחות (להלן: "**העסקאות**").

תאריך התשלום	סוג הנופש שהוזמן	הסכום ששולם לנאשם
1.8.10, 11.4.10	טיול להודו.	4,720 ₪
2.5.10, 4.5.10, 17.6.10	נופש בצ'כיה	3,540 דולר אמריקאי.
3.5.10, 30.6.10	נופש באיטליה.	2,858 דולר אמריקאי.
12.5.10	נופש ברוסיה	13,788 ₪
23.5.10	נופש בארה"ב	44,200 ₪
23.5.10	נופש בארה"ב	44,200 ₪
24.5.10	נופש בארה"ב	44,200 ₪
2.6.10	נופש בכרתים.	40,000 ₪
4.6.10	נופש באיטליה.	1,700 דולר אמריקאי.
28.6.10	נופש בארה"ב	2,570 דולר אמריקאי + 200 ₪.
12.7.10	נופש בבולגריה	5,000 ₪.
14.7.10, 15.7.10	נופש בבודפשט.	1,905 דולר אמריקאי.
18.7.10	טיסה	1,616 דולר

לאוקראינה	אמריקאי.	
18.7.10	3 כרטיסי טיסה לאוקראינה.	1,600 דולר + אמריקאי 285 ₪.
18.7.10	הפלגה.	5,520 ₪
20.7.10	נופש בכרתים.	1,000 דולר אמריקאי.
20.7.10, 28.7.10	נופש באירופה.	3,300 דולר אמריקאי.
21.7.10	מלון פלאז'ה טבריה	9,400 ₪
22.7.10	טיסה לאוקראינה	1,738 דולר אמריקאי.
23.7.10	כרטיסי טיסה מרוסיה.	1,175 דולר אמריקאי.
24.7.10, 25.7.10	הפלגה לאירופה.	11,900 ₪.
25.7.10	נופש בפריז	2,050 דולר אמריקאי.
26.7.10	נופש בקפריסין.	1,160 אירו.
27.7.10	נופש בצ'כיה.	2,690 אירו.
28.7.10	2 כרטיסי טיסה לטורונטו.	2,775 דולר אמריקאי.
חודשים יולי- אוגוסט 2010.	2 כרטיסי טיסה + לאילת + להפלגה.	940 דולר + אמריקאי 646 ₪.
29.7.10	נופש בצרפת.	2,000 דולר אמריקאי.
1.8.10	הפלגה	5,000 ₪
1.8.10	הפלגה	5,370 ₪
4.8.10	טיסה לברלין ולקופנהגן.	4,361 ₪
	סה"כ סכום מרמה :	238,790 ₪ + 3,850 אירו + 30,767 דולר אמריקאי.

3. מאז ביצוע העסקאות ועד מועד הגשת כתב אישום זה, הנאשם לא עמד בהתחייבויותיו על פי העסקאות, לא סיפק ללקוחות את הנופשים וכן לא השיב ללקוחות את הכסף ששילמו לו עבור הזמנת הנופשים.
4. ביום 7.8.10 או בסמוך לכך, יצא הנאשם את גבולות מדינת ישראל באופן בלתי חוקי, כפי שיפורט להלן, ומבלי שהחזיר למי מהלקוחות את כספם.
5. במעשיו כמתואר, קיבל הנאשם סך של 238,790 ₪, 3,850 אירו ו- 30,767 דולר אמריקאי במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום שני

א. העובדות:

1. חברת "השטיח המעופף" הינה חברה העוסקת בתחום התיירות והנופש (להלן: "חברת השטיח המעופף").
2. בשנת 2009, עובר ליום 4.3.09, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, חתם הנאשם בשם אופק חדש על הסכם התקשרות עם חברת השטיח המעופף, לפיו החל מיום 4.3.09 הנאשם יבצע הזמנות תיירות ונופש של לקוחותיו באמצעות חברת השטיח המעופף ובתמורה חברת השטיח המעופף תשלם לו עמלה בסך 65% מהרווחים מהעסקאות שביצע הנאשם (להלן: "ההסכם").
3. לפי הוראות ההסכם, אופק חדש היו מחויבים להעביר את הכספים המתקבלים מהלקוחות באופן ישיר לחברת השטיח המעופף ולהפקידם בחשבון החברה בבנק הפועלים וחברת השטיח המעופף ביצעה את ההזמנה עבור הלקוח מול בית הנופש.
4. בתקופה החל מיום 10.5.09 ועד יום 9.5.10, הנאשם לא פעל על פי הוראות ההסכם ולא העביר לחברת השטיח המעופף חלק ניכר מהכספים ששולמו לו על ידי לקוחותיו עבור השטיח המעופף ובסך הכל לא העביר לידי חברת השטיח המעופף סך של 3,934,515 ₪, אשר קיבל מלקוחותיו על מנת להעביר לידי חברת השטיח המעופף. הנאשם נטל כספים אלה לכיסו ללא הסכמת חברת "השטיח המעופף" ומתוך כוונה לשלול אותם שלילת קבע.
5. על מנת שחברת השטיח המעופף לא תבחין במעשיו ולא תגלה כי ישנו חוסר בהפקדת הכספים בחשבונותיה, נהג הנאשם להפקיד שיקים דחויים של אופק חדש ושל בני משפחתו בחשבון הבנק של חברת השטיח המעופף. כאשר הגיע זמן פרעונם של השיקים, רובם לא נפרעו וחזרו מחוסר כיסוי.
6. במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם סך של כ- 3,934,515 ₪ שקיבל בשביל חברת השטיח המעופף או לזכותה.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

גניבה בידי מורשה – עבירה לפי סעיף 393(3) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום שלישי

א. העובדות:

1. ביום 24.12.09 פנה הנאשם ליעקב סבאח (להלן: "יעקב") וביקש ממנו כי ילווה לו כספים והנאשם יחזיר לו הכספים בתוספת ריבית גבוהה (להלן: "ההלוואה").
2. יעקב נעתר להצעת הנאשם ומסר לידיו סך של 26,950 דולר אמריקאי, תוך שהנאשם מתחייב בפניו כי יחזיר לו את כספי ההלוואה עד יום 15.4.10.
3. הנאשם נטל את כספי ההלוואה במרמה, ביודעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב ליעקב את כספי ההלוואה.
4. עד יום הגשת כתב האישום, הנאשם לא החזיר ליעקב את כספי ההלוואה ולא יצר עימו כל קשר בעת ששהה מחוץ לגבולות ישראל, כפי שיפורט להלן.
5. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם מיעקב סך של 26,950 דולר אמריקאי במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות –עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום רביעי

א. העובדות:

1. שמעון בוהרפקר (להלן: "בוהרפקר") היה חבר קרוב של הנאשם.
2. בשנת 2010, במספר מועדים שונים בתאריכים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, הילוה בוהרפקר לנאשם סכומי כסף בסך כולל של 400,000 ₪ (להלן: "ההלוואה"), זאת לאחר שהנאשם טען בפניו בכזב כי מצבו הכלכלי מצוין וכי הוא מצליח בעסקים והסתיר מפניו כי הוא מצוי בחובות כבדים ותוך שהוא מבטיח לבוהרפקר בכזב כי ישיב לו את כספי ההלוואה בתוך שבוע-שבועיים.
3. הנאשם נטל את כספי ההלוואה במרמה, ביודעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב לבוהרפקר את כספי ההלוואה.
4. עד יום הגשת כתב האישום, הנאשם לא החזיר לבוהרפקר את כספי ההלוואה ולא יצר עימו כל קשר בעת ששהה מחוץ לגבולות ישראל, כפי שיפורט להלן.
5. בחודש יולי 2010, פנה הנאשם לבוהרפקר וביקש ממנו כי יגיע עימו למשרדי חברת "אוויס" (להלן: "חברת אוויס") ברחוב בלפור 1 בנהריה ויעביר לחברת אוויס את פרטי כרטיס האשראי שלו על מנת שישמשו כערבון עבור שכירת רכב שהנאשם מתעתד לשכור מחברת אוויס (להלן: "הבקשה"). בוהרפקר נאות לכך.
6. הנאשם ביקש מבוהרפקר את הבקשה תוך שהוא טוען בפניו טענת כזב וביודעו כי אין בכוונתו לשלם לחברת אוויס עבור השכרת הרכב וכי בוהרפקר יצטרך לשלם לחברת אוויס עבור השכרת הרכב.

7. ביום 16.7.10 הגיעו הנאשם ובוהרפקר למשרדי חברת אוויס בנהריה והנאשם שכר מחברת אוויס רכב מסוג הונדה מ.ר. 1928865 (להלן: "הרכב") כאשר לצורך ביטחון, הוזנו פרטי כרטיס האשראי של בוהרפקר במערכת אוויס.
8. הנאשם לא שילם לחברת אוויס עבור השכרת הרכב ובוהרפקר נאלץ לשלם לחברת אוויס סך של 4,950 ₪ עבור השכרת הרכב.
9. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם מבוהרפקר כספי 400,000 ₪ במרמה וכן 4,950 ₪ שהם שווי השכרת הרכב, הכל בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום חמישי

א. העובדות:

1. אלירן משעלי (להלן: "משעלי") היה חבר של הנאשם ועבד עבורו בבית דפוס "הראשון בדפוס".
2. בחודש אפריל 2010, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, פנה הנאשם למשעלי וביקש ממנו כי ילווה לו כספים (להלן: "ההלואה"), תוך שהוא מבטיח להשיב לו הכספים בתוך שבועיים.
3. משעלי נאות לבקשת הנאשם ומסר לידיו סך של 50,000 ₪ (להלן: "כספי ההלוואה הראשונה").
4. הנאשם נטל את כספי ההלוואה הראשונה במרמה, בידעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב למשעלי את כספי ההלוואה הראשונה.
5. בחודש מאי 2010, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, פנה הנאשם בשנית למשעלי וביקש ממנו כי ילווה לו כספים פעם נוספת (להלן: "ההלואה").
6. משעלי נאות בשנית לבקשת הנאשם ומסר לידיו סך של 10,000 ₪ (להלן: "כספי ההלוואה השנייה").
7. הנאשם נטל את כספי ההלוואה השנייה במרמה, בידעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב למשעלי את כספי ההלוואה השנייה.
8. לאחר המתואר לעיל, הנאשם מסר לידי משעלי שיק על שמו על סך 68,000 ₪ וזאת כחזר כספי ההלוואות, אולם כאשר משעלי הפקיד את השיק בבנק – הוא חזר מחוסר כיסוי.
9. עד יום הגשת כתב האישום, הנאשם לא החזיר למשעלי את כספי שתי ההלוואות ולא יצר עימו כל קשר בעת ששהה מחוץ לגבולות ישראל, כפי שיפורט להלן.
10. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם ממשעלי סך של 60,000 ₪ במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום שישי

א. העובדות:

1. בחודש יולי 2010, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, פנה הנאשם למוטי אלגלי (להלן: "אלגלי") וביקש ממנו כי ילווה לו סך של 370,000 ₪ והנאשם יחזיר לו הכספים בתוך 60 יום (להלן: "ההלוואה").
2. לצורך קבלת ההלוואה, הנאשם טען בפני אלגלי בכזב כי הוא בעל עסק מצליח וכי יכניס אותו לעסקים משותפים ולא סיפר לאלגלי כי הוא מצוי בחובות כבדים.
3. בהאמינו לנאשם, מסר לו אלגלי סך של 370,000 ₪ במזומן.
4. הנאשם נטל את כספי ההלוואה במרמה, בודעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב לאלגלי את כספי ההלוואה.
5. עד יום הגשת כתב האישום, הנאשם לא החזיר לאלגלי את כספי ההלוואה ולא יצר עימו כל קשר בעת ששהה מחוץ לגבולות ישראל, כפי שיפורט להלן.
6. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם מאלגלי סך של 370,000 ₪ במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום שביעי

א. העובדות:

1. בכל הזמנים הרלבנטיים לכתב אישום זה, השכיר עיסא טנטורי (להלן: "עיסא") לנאשם מבנה בבעלותו ברחוב בן עמי 10 בעכו. הנאשם הפעיל במקום את משרדי אופק חדש.
2. בחודש אוגוסט שנת 2010, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, הילווה עיסא לנאשם 30,000 ₪ (להלן: "ההלוואה"), לאחר שהנאשם הבטיח לעיסא כי ישיב לו את כספי ההלוואה בתוך שבוע. כערבון להחזרת כספי ההלוואה, מסר הנאשם לעיסא עגילי יהלום ושעון יד (להלן: "התכשיטים").
3. הנאשם נטל את כספי ההלוואה במרמה, בודעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב לעיסא את כספי ההלוואה.
4. לאחר ימים ספורים, ביקש הנאשם מעיסא כי יחזיר לו את התכשיטים כיוון שהוא זקוק להם לצורך ענידתם באירוע משפחתי ולאחר מכן הנאשם יחזיר לעיסא את התכשיטים. עיסא הסכים לכך ומסר לנאשם את התכשיטים.
5. עד יום הגשת כתב האישום, הנאשם לא החזיר לעיסא את כספי ההלוואה ו/או את התכשיטים ולא יצר עימו כל קשר בעת ששהה מחוץ לגבולות ישראל, כפי שיפורט להלן.

6. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם מעיסא סך של 30,000 ₪ במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן.

ב. הוראת החיקוק שלפיה מואשם הנאשם:

קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

אישום שמיני

א. העובדות:

1. אריה צוקרמן (להלן: "צוקרמן") היה חבר קרוב של הנאשם.
2. ביום 17.11.09 הוצא נגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ במסגרת תיק הוצל"פ מספר 0175534090. הצו היה תקף עד יום 17.11.10 (להלן: "צו העיכוב").
3. בחודש אוגוסט 2010, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, ולאחר שגמלה בליבו של הנאשם החלטה להימלט מישראל באופן בלתי חוקי, פנה הנאשם אל צוקרמן וביקש ללוות ממנו 10,000 דולר אמריקאי (להלן: "כספי ההלוואה") תוך שהוא טוען בפניו בכזב כי הוא זקוק לכסף לצורך מחיה ותוך שהוא מבטיח לו כי ישיב לו את הכסף. זאת טען הנאשם למרות שידע כי הוא זקוק לכספי ההלוואה לצורך רכישת דרכון מזויף ולא לצורך מחיה ולמרות שידע כי הוא מתכוון לעזוב את ישראל בתוך מספר ימים לתקופה ממושכת ולא יוכל להחזיר את כספי ההלוואה לצוקרמן.
4. בהאמינו לנאשם, מסר צוקרמן לנאשם סך של 10,000 דולר אמריקאי.
5. הנאשם נטל את כספי ההלוואה במרמה, בודעו כי אין בכוונתו ואין ביכולתו להשיב לצוקרמן את כספי ההלוואה.
6. הנאשם רכש באמצעות כספי ההלוואה מאחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה דרכון מזויף אשר בו נרשמו פרטי אדם אחר והודבקה תמונתו של הנאשם (להלן: "הדרכון המזויף").
7. ביום 7.8.10 או בסמוך לכך, יצא הנאשם את גבולות מדינת ישראל תוך שהוא עושה שימוש בדרכון המזויף וזאת בניגוד לצו העיכוב ותוך שהוא מפר הוראה שניתנה על ידי רשם ההוצל"פ.
8. עד יום הגשת כתב האישום, הנאשם לא החזיר לצוקרמן את כספי ההלוואה ולא יצר עימו כל קשר בעת ששהה מחוץ לגבולות ישראל.
9. במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם מצוקרמן סך של 10,000 דולר אמריקאי במרמה בנסיבות מחמירות המתבטאות בריבוי הקורבנות, ריבוי עבירות המרמה, שיטתיותן והיקפן. כן השתמש הנאשם בדרכון מזויף בודעו שהוא מזויף בנסיבות מחמירות המתבטאות בכך שהדרכון המזויף שימש לצורך יציאה מישראל באופן בלתי חוקי, השתמש או החזיק בדרכון מזויף או שנעשה בו שינוי ולא הוכיח כי השימוש או ההחזקה היו בתום לב וכן הפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט או מאת אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו ענין.

ב. הוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם:

1. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.
2. **שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי סעיפים 418 סיפא + 420 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.
3. **החזקת דרכון מזויף** – עבירה לפי סעיף 8(א)(2) לחוק הדרכונים, התשי"ב – 1952.
4. **הפרת הוראה חוקית** – עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.

ג. עדי

אבי אור-זך, עו"ד

סגן בכיר בפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

ט' חשוון, תשע"ה (2 נובמבר, 2014).

פלי"א 170112/09, 338178/10, 365543/10, 336467/10, 302060/10, 326143/10, 303437/10, 337666/10, 315455/10.

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו - 1995.

על פי סעיף 15א(1) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 מודיעה המאשימה כי קיימת אפשרות שתבקש מבית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע.